

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *indenrigsministeren* bl. a. følgende:

„Med dette lovforslag tilstræbes det at skabe øgede psykiatriske behandlingsmuligheder i Københavns omegn, hvor befolkningstilvæksten som bekendt er foregået i meget hurtigt tempo og adskiligt hurtigere end forudset for blot en halv snes år siden.

Den psykiatriske betjening af befolkningen i Københavns amtskommune varetages i dag af statshospitalet i Glostrup og plejehjemmet i Ballerup samt af rigshospitalets psykiatriske afdeling, der tilsammen kun råder over et antal sengepladser svarende til omkring halvdelen af, hvad der reelt må antages at være brug for. I intet andet landområde har man i forhold til indbyggertallet en så lav sengemæssig dækning, og dette har da også bevirket en følelig overbelægning samt et tiltagende arbejdspress på de pågældende institutioner. Som følge af den fortsatte befolkningstilvækst må man se i øjnene, at situationen vil blive skærpet yderligere i løbet af de nærmeste år, og behovet for tilvejebringelse af nye psykiatriske sengepladser i det pågældende landområde er derfor akut.

Udviklingen i den moderne sindssygdomsbehandling har gjort det til et naturligt krav, at nye statshospitaler placeres i tilknytning til større almene sygehuse af hensyn til det gensidige samarbejde mellem de forskellige specialer. Allerede i den betænkning som i 1956 blev afgivet af kommissionen af 29. marts 1952 vedrørende statens sindssygevesen, er der stillet forslag om opførelse af statshospitaler i tilslutning til kommende sygehuse i Københavns amtskommune. Det har til stadighed været klart, at tidspunktet for opførelsen af disse statshospitaler måtte være afhængigt af, hvornår amtskommunen besluttede sig for at realisere den fortsatte udbygning af sit sygehusvesen, og den konkrete baggrund for nærværende lovforslag er den omstændighed, at Københavns amts sygehusvesen i 1966 har påbegyndt opførelsen af det nye sygehus i Herlev. I betragtning af områdets utilstrækkelige psykiatriske behandlingsmuligheder ville det utvivlsomt være såre uheldigt, om denne mulighed for placering af et statshospital i tilknytning til et kommende storsygehus blev forspildt, og jeg har derfor anset det for tvingende nødvendigt, at de foreliggende statshospitalsplaner i Herlev snarest følges op, uanset at en række andre byggeopgaver, for hvilke der tidligere er skabt lovhjælp, endnu ikke er løst.

Anskuet i en bredere sammenhæng er det foreliggende lovforslag et naturligt led i den udbygning af statshospitalsvæsenet, om hvis nødvendighed der har været udbredt enighed igennem den sidste snes år, og som for alvor kom i skred i 1953 med vedtagelsen af loven om den række institutioner for sindslidende, som siden da har set dagens lys. . . .

Baggrunden for reformbestræbelserne inden for statshospitalsvæsenet er dels en længere stagnationsperiode før og under den anden